

IN DIT NUMMER

68. Voorwoord	Norbert Slambrouck
69. Activiteiten – Familienieuws	Redactie
70. Lidmaatschap 2011—Jaarboek 2010	Redactie
71. De Dominicanen kerk te Oostende (1)	Rafaël Plasschaert
75. De politiek-religieuze context rond Het Beleg van Oostende (2)	Eddy Masschalk
80. Historie van “de Boks” in België en Oostende tot 1962 (2)	Dirk Beirens
83. De bunker WO2 in de Marinekazerne	Piet Daman
86. Gidstocht op wiertjes	Marc Loy
87. Ensor’s 7 hoofdzonden weer thuis	Marc Loy
88. Persvoorstelling Provinciaal Jaarboek	Redactie

STEUNENDE LEDEN

Perdaens André
Degelin-Selis
Wouters Julius

Danneel Guido
Vigne André

Driemaandelijks blad van de Oostendse
GIDSENKRING LANGE NELLE vzw.
22ste jaargang
Nr 4- oct.-nov.-dec.. 2010

Colofon

Eindredactie en correspondentie
Etienne Pitteljon
etienne.pitteljon@telenet.be

Redactieleden:

Dirk Beirens, Annie Storme, Etienne Pitteljon
Marcel Leeuwerck, Piet Daman,
Jeannine Laplasse.

Verantwoordelijke uitgever:

Etienne Pitteljon
Leopoldlaan 179
8430 Middelkerke

De medewerkers aan dit blad zijn zelf
verantwoordelijk voor de door hen
getekende bijdragen.
Overname mag mits bronvermelding.

Vormgeving: E.Pitteljon
Voorzitter: Norbert Slambrouck

Dispatching:

Tel/Fax; 059 / 807.381
e-mail: lange_nel@hotmail.com

Rekeningnummer: Gidsenkring
Lange Nelle vzw
380-0049184-76

Lid wordt u voor 15€ per jaar.
Buitenland: 20€
Gezinskaart: 25€
Steunend lid: vanaf 25€

Gidsenlokaal: Spaans Huisje
Christinastraat, 67 Oostende

Voorwoord

Het jaarboek 2010 van de West-Vlaamse Gidsenkringen werd dit jaar voorgesteld in Oostende. Een hele eer voor onze Gidsenkring Lange Nelle, die vorig jaar zijn 20-jaar bestaan vierde.

Onze stadsnaam bergt in zich het woord ende. Op het oost-eind op een streep grond voor onze kust, in een schorregebied, geteisterd door eb en vloed, ontstaat het Oostende.

*Het is nog altijd zoals Anton van Wilderode schreef...
'Ik sta met mijn rug naar de halve stad Oostende'
Maar die halve stad overleefde oorlogen, kreeg een haven, enige tijd zelfs twee, immigratie van vreemde culturen is ons niet vreemd.
Door handel, kapers, de Oost-Indische Compagnie en vele overheersers waren we multicultureel voor het woord bestond.*

*Oostende leeft, beweegt, boeit, bouwt, cultuurt, erfgoedt, renoveert, en past zich aan, aan nieuwe noden.
Ook de samenhang tussen groen en wonen verrijken de stad.*

*In de Belle Epoque-tijd was het de Koningin van de Badsteden.
Nu is het terecht "Stad aan Zee"
Een stad die meeleeft met eb en vloed, met voor- en tegen-spoed.*

*Het vissersstadje op het oosteinde van de Streep is nu winter en zomer een toeristische stad.
Naast zon, zee en strand, de dijk, het staketsel, terrassen, restaurants en straks de strekdammem is er ook cultuur in het Mu-Zee.*

*Straks krijgen de leden het jaarboek "West-Vlaanderen in Beeld".
Het tweede deel is 'Kunst op straat'.
Dank zij de inzet van vele auteurs, hun gedrevenheid en hun bekommernis, kunnen we weer genieten van het vele moois*

De voorzitter

ACTIVITEITEN KALENDER

- **Voordracht “ De zee en het klimaat” door Jan Seys**
Vrijdag 19 november 2010 om 19u30
Spaans huisje, Christinastraat, 67 Oostende
 - **Bedrijfsbezoek aan de Biostoomcentrale van Electrawinds**
Vrijdag 26 november 2010 om 14u00
Solvaylaan, 7 — Oostende INSCHRIJVEN VERPLICHT bij P. Veris
059/806239 of email patricia.veris@skynet.be
 - **Wandeling “ Delacenserie ” in Brugge**
Zaterdag 4 december om 14u30 - Afspraak Stationsplein Brugge
 - **Voordracht “ Oostendse kapers “ door Mathieu De Vestele**
Vrijdag 10 december 2010 om 19u30
Spaans Huisje, Christinastraat, 67 Oostende
 - **Nieuwjaarsdrink Vrijdag 14 januari 2011 om 20u00**
Spaans huisje, Christinastraat, 67 Oostende
INSCHRIJVEN GEWENST bij P. Veris
 - **Bezoek aan de Dominicanenkerk te Oostende**
Februari 2011 — datum nog te bepalen
- DEELNAME ; leden gratis— niet leden 2,5€**

FAMILIENIEUWS

Op zaterdag 2 oktober 2010 overleed te Oostende Mevr. Cecile Butaye, echtgenote van ons gidsend lid Marcel Leeuwerck.

Zij was geboren te Stavele en lid van verscheidene culturele kringen.

Aan de familie biedt het bestuur zijn oprechte deelneming aan.

LIDMAATSCHAP 2011

Het lidmaatschap 2011 gaat in op 1 januari 2011 en houdt in: ons driemaandelijks gidsenblad met activiteitenkalender, wetenswaardigheden, luchtige en wetenschappelijke bijdragen en deelname (aan verminderde prijs) aan onze voordrachten, bezoeken, wandelingen en uitstappen.

Als extra krijgt u het jaarboek 2011.

Het lidmaatschap voor 2011 bedraagt:

- gewoon lid: 15 euro. (voor buitenland 20 euro)
- gezinskaart: 20 euro.
- steunend lid: vanaf 25 euro.

Dit kan worden overgeschreven met behulp van ingesloten formulier op bankrekening 380-0049184-76 van de Gidsenkring Lange Nelle Oostende vzw, Christinastraat, 67 Oostende

**Om administratieve redenen ontvangen wij uw lidgeld liefst
vóór 31 december 2010**

Indien het leveringsadres verschillend is van het adres van de opdrachtgever, gelieve dan dit adres te vermelden in de mededeling. De gezinskaart en steunende leden kunnen met 2 personen deelnemen aan de verscheidene activiteiten.

Wij hopen dat de inhoud van ons blad in 2010 aan uw wensen heeft voldaan en hopen u terug als lid in 2011 te mogen verwelkomen.

Het bestuur

JAARBOEK 2010 **WEST-VLAAMSE GIDSENKRINGEN**

Het Jaarboek 2010 van de West-Vlaamse Gidsenkringen

“West-Vlaanderen in Beeld - Kunst op straat (Deel II)”

kunnen de leden, op vertoon van hun lidkaart 2010, bekomen bij Azuriet Reizen - Kastanjelaan, 3 te Oostende.

Het boek kan ook, mits voorafbetaling van 3,5€ op rekening nummer 380-0049184-76 t.n.v. Gidsenkring Lange Nelle vzw, met vermelding “Jaarboek 2010” opgestuurd worden.

Extra exemplaren, prijs 10€, kunnen besteld worden bij E.Pitteljon (etienne.pitteljon@telenet.be)

De Dominicanenkerk te Oostende (1)

Raphaël Plasschaert

Toen, in oktober 1873, de Dominicanen op initiatief van de oversten van hun Orde en met de goedkeuring van de H. Stoel en van de bisschop van Brugge, zich in de Christinastraat te Oostende vestigden, was het van bij de start hun uitgesproken verlangen om in de stad een klooster en een kloosterkerk te bouwen. De kerk moest de plaats worden om hun opdracht: “door prediking het woord Gods verspreiden” en door het toedienen van sacramenten “het Heil der zielen verzorgen” te vervullen.

In de huurhuizen waarin de kloosterlingen aanvankelijk verbleven werden enkele kamers als voorlopige kapel ingericht. Toen ze, na enkele jaren, eigenaar waren geworden van deze en ook van aanpalende panden en gronden in de Christina- en achterliggende Aartshertoginnestraat, werd een grotere openbare kapel ingericht met toegang vanuit de Christinastraat.

In 1881 werd de opdracht gegeven aan de Gentse architect - later ook docent aan het St. Lucas-instituut - August van Assche (1826-1907) voor het ontwerpen van een grote, definitieve kloosterkerk. De Rooms-Katholieke eredienst beschouwt een kerk als het Huis van God, de uitverkoren plaats voor de ontmoeting met God in het gebed, de ontmoetingsplaats van de gelovigen voor hun deelname aan de eucharistie en het ontvangen van sacramenten. In een kloosterkerk worden niet alle sacramenten toegediend: doopsel, huwelijken en begrafenissen zijn voorbehouden aan de parochiekerken. Kloosterkerken hebben dan ook geen doopvont noch doopkapel en veelal ontbreekt ook een hoge toren aan het gebouw.

van Assche was een leerling van prof. de Bethune, dé architect van de neogotiek in Vlaanderen. De gotiek, de dominerende architectuur in West-Europa van ca. 1150 tot de 15de eeuw, was ook de uitdrukking van een nieuw godsbeeld: God is barmhartig en niet een bestraffer; Hij schenkt vergiffenis van de zonden. In deze architectuur over-

heerst de verticaliteit uitgewerkt met rijke versieringen in de Franse kathedralen maar eenvoudig gebleven in de kloosterkerken van de bedelorden waartoe ook de Dominicanen behoren.

Tijdens de tweede helft van de 19de eeuw kende het katholicisme in West-Europa een opvallende heropleving. Dit werd gekoppeld aan een “Gottic Revival” van kerkbouw. De architecten prof. de Bethune en A. van Assche namen de principes van de gotische architectuur over in hun ontwerpen van de vele nieuwe kerken die ze in Vlaanderen hebben gebouwd.

van Assche ontwierp voor de Dominicanen in Oostende een eenvoudige neogotische zaalkerk met een opvallende soberheid en met een symboliek die naar de kloosterorde verwijst. Zijn belangrijkste en concrete inspiratiebron was de 13de-eeuwse Dominicanenkerk in Gent die in 1860 afgebroken was. De eerste steen van het gebouw in Oostende werd gelegd einde 1882. Aannemers waren de Oostendenaars Van Dycke voor het metselwerk en Delvvoeye voor het timmerwerk. Op 23 september 1883 werd de kerk ingezegend en toegewijd aan de H. Catharina van Siena.

De Dominicanenkerk, door de stadsgenoten nu algemeen gekend als de “Paterskerk”, strekt zich uit in de huizenrijen tussen de Christinastraat en de Aartshertoginnestraat. De inplanting ervan wijkt af van de traditionele symboliek van de christelijke kerkbouw. Het koor is immers niet naar het oosten maar naar het westen gericht, naar het dichtbevolkte centrum van het historisch stadscentrum waarmede de Dominicanen hun aandacht voor de stadsbevolking aantonen.

De *plattegrond* van de kerk toont een éénbeukige zaalkerk met drie oostportalen, in totaal 49 m lang en 14,5 m breed. Ten noorden van de centrale toegang werd later een vijfzijdig traptorentje ingebouwd. Het schip telt acht traveeën. Aan de achtste travee is de toegang tot de sacristie en het klooster. Het koor bestaat uit twee rechte

traveeën en een vijfzijdige apsis, aan de zuidzijde palend aan een bergplaats en een ingebouwd achtkantig traptorentje. Als bouwmaterialen voor de kerk dienden rode en gele baksteen, arduin voor o.m. de sokkels, omlijstingen, maaswerk, kraagstenen en speklagen van de zijportalen en traptorentje. De daken zijn bedekt met leien.

De *oostgevel* van de kerk volgt de rooilijn van de Christinastraat niet maar is iets achteruitgetrokken gebouwd. De zo vrijgekomen ruimte is afgesloten van de rooilijn door gotische gietijzeren hekkens verbonden door arduinen pijlers op sokkels. Dit hekken is een symbool voor de scheiding tussen de profane en de religieuze wereld. De puntgevel vertoont geen opvallende versieringen en is bekroond met een leliekruis, symbool van het geloof, van de zuiverheid en de onschuld. Boven de tweeledige ingang deur is een onversierd spitsbogig tempaan aangebracht.

De archivolten rondom dit tempaan rusten op halfzuiltjes met een krulbladkapiteel. De centraal geplaatste natuurstenen kolom draagt, onder een baldakijn, het beeld van de H. Catharina van Siena, de patrones van deze kerk. De heilige wijst naar haar hart, wat duidt op de verering van het H. Bloed, draagt een kruis, het symbool van Christus en van het geloof, alsook een doornenkroon wat wijst op het visioen waarin de heilige de doornenkroon, aangeboden door Christus, verkoos boven een gouden kroon. Boven het centraal ingangsportaal is een groot spitsboogvenster met twee drielichten met gebrandschilderd glas. En met daar-

boven een roset Dit venster heeft een hardstenen omlijsting met afzaat. In de top van de gevel is ook nog een klein rondboogvenster. De *westgevel* van de kerk, in de Christinastraat, met de vijfzijdige apsis en het traptorentje, is op de rooilijn afgeschermd door een drie meter hoge muur die gebouwd werd in 1961 toen een vergaderzaal van het aanpalend klooster vervangen werd door een winterkapel.

Aan de randen van de oostgevel zijn twee portalen aangebracht. Het portaal links opent een ingang tot de kerk en de toegang tot een rechte gang die tot aan de Aartshertoginnestraat doorloopt. Ook het portaal rechts vormt een ingang tot de kerk alsook de toegang tot het klooster. Boven de ingangdeuren van deze portalen is het wapenschild van de Orde van de Dominicanen aangebracht met het woord "Veritas", een verwijzing naar de hoofddopdracht van de orde: verkondiging van de evangelische waarheid door prediking. Het kleine traptorentje dat ingebouwd is noorden van het hoofdportaal, kwam er in 1907 als toegang tot het dokzaal toen het orgel naar achteren in het schip van de kerk werd overgebracht. In de topzone van dit torentje is een blinde zuilengalerij ingebouwd die tot boven het noordelijk portaal doorloopt.

Het *Interieur* van de éénbeukige hallenkerk toont opvallend goede verhoudingen van de afmetingen. De wand is tweeledig met een toch hoge vensterzone. Een triforium ontbreekt. Het schip is 34 m lang, 14,50 m

breed en 21 m hoog. Het koor meet 15 m lang, 10,50 m breed en 14,50 hoog.. Het overkoepelend spitsbogig houten tongewelf verbergt het houten dakgebinte. Dit “Wagon-Ceiling“ plafond heeft geen steun-elementen noch trekijzers en toont een gelijkmatige opeenvolging van gordelbogen. De ceramieke vloertegels tonen een gestileerde lelie, een Tudorroosje en sterretjes.. De traveeën van het schip zijn gescheiden door naar binnen getrokken steunberen die twee aan twee aan twee aaneensluiten boven de ramen en zo de nissen vormen voor de biechtstoelen en voor de hoge drielichten met een rozet in de kop. De lange, smalle ruimte van het schip is afgewerkt met een afwisseling van wit beschilderde bepleistering en donker grijze natuursteen. Het halfcirkelvormige voetstuk van de sokkel van de steunberen geeft een ritmering aan de kerkruimte. Op de sokkel van de steunberen sluiten schalken aan met een krulbladkapiteel die de gordelbogen van het houten gewelf, met een omkaderd sluitsteen, opvangen.

Het koor is met een trap van 7 treden 1,50 m hoger gelegen om vanuit het schip de diensten beter te kunnen volgen. De overgang van het schip naar het koor wordt ook gemarkeerd door een triomfboog met een spitsboogomlijsting in natuursteen. In het verhoogde koor zijn de schalken opgevangen door deels vergulde consoles. Het huidige uitzicht van het koor is evenwel het resultaat van ingrijpende veranderingen sinds de bouw van de kerk. Aanvankelijk stond links in het koor een klein dokzaal met een orgel en er onder een kleine ruimte

voor het gezamenlijk gebed van de kloosterlingen. Oorspronkelijk was het koor, beneden aan de trappen, van het schip afgesloten door een metalen hekken, symbool van de overgang van de materiële naar de religieuze wereld en door de communiebank. In 1907 werd het orgel verplaatst naar een nieuw dokzaal boven de hoofdingang van de kerk. Het kleine dokzaal in het koor bleef behouden, de kleine bidplaats werd een opslagplaats en de bidstoelen van de paters werden in het koor geplaatst. In 1961, bij de bouw van de winterkapel, en volgende jaren kreeg het koor een nieuw uitzicht. Het hoofdaltaar werd verwijderd en vervangen door een klein altaar met mooie panelen neogotisch houtsnijwerk en vooraan in het koor opgesteld; het koorhekken en de communiebank verdwenen. De muren in de traveeën op de noordzijde werden weggebroken om aansluiting te maken van het koor op de nieuwe winterkapel. Noch later werden beide altaren aan de voet van de triomfboog weggenomen en vervangen door een houten verhoog.

Het dokzaal, achteraan in de kerk, is gemarkeerd door een hardstenen spitsboogarcade met zuiltjes met een krulbladkapiteel onder een rijkelijk uitgehouwen balustrade met blind maaswerk in de zwikken en uitgewerkte baldakijnen boven drie heiligenbeelden.. De balken, die het dokzaal dragen, rusten met versierde balksleutels op natuurstenen consoles.

Gedurende hun verblijf in Oostende, vooral dan gedurende de eerste decennia, hebben

de Dominicanen vele schenkingen en giften van de plaatselijke kerkgangers, andere bezoekers en bedevaarders gekregen. Het meubilair en de versieringen van het kerkgebouw werden regelmatig aangevuld, dikwijls herschikt maar soms opvallend gewijzigd. Ingrijpend waren de veranderingen vooral in het koor, door toepassing van de besluiten van Vaticanum II (1962-1965).

ken houtsnijwerk van de staties van de kruisweg, op de linkerzijde van het schip, zijn het werk van Mathias Zens. Voor de kerkgangers waren aanvankelijk stoelen geplaatst. Later kwamen lange bidbanken voor de gelovigen. Nu zijn er zitbanken en recente stoelen geplaatst.

(wordt vervolgd)

Dan hebben de paters niet alleen de liturgie van hun misvieringen aangepast maar benevens altaren, communiebank, metalen koorhekken ook vele beelden uit de kerk verwijderd. De waardevolle stukken bleven in het klooster bewaard.

Reeds bij het binnenkomen in de kerk vallen de vele biechtstoelen op: vijf aan de rechterzijde, één aan de linkerzijde van het kerkschip.

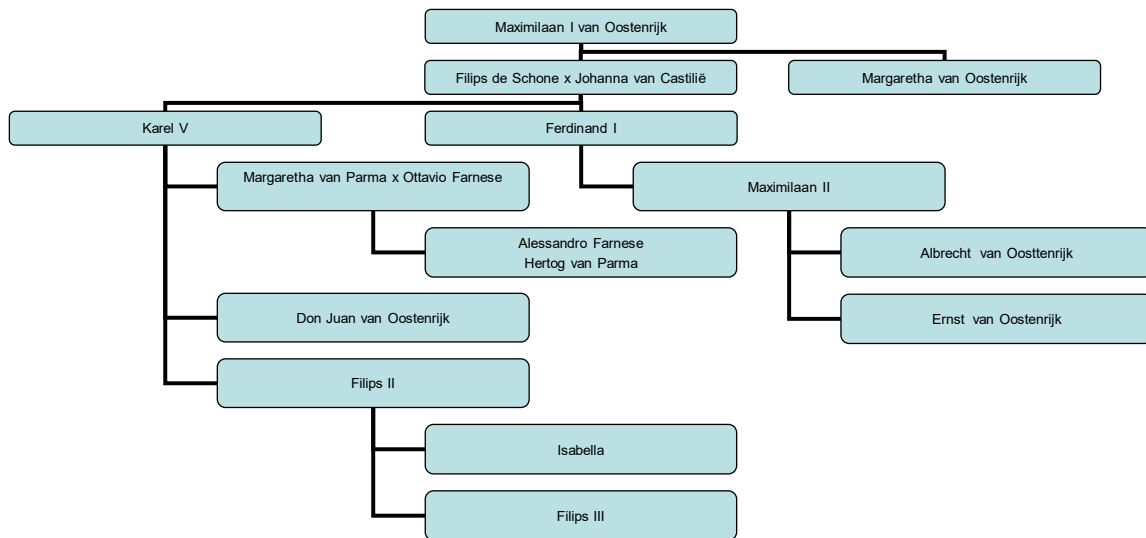
Biecht horen was altijd een belangrijke opdracht voor de Dominicanen. Daardoor kregen ze ook wel de bijnaam van “de directeurs van het geweten”. De eikenhouten biechtstoelen werden ontworpen door een Dominicanenmonnik en gerealiseerd door de Gentse houtsnijkunstenaar Mathias Zens. Ze dragen fijn gebeitelde motieven zoals het leliekruis in de topgeveltjes en de monogrammen van Jezus en Maria in de a-jour bewerkte deuren van de biechtstoelen. Ook de het polychrome ei-

De politiek-religieuze context rond het Beleg van Oostende (2)

Eddy Masschalck

De Habsburger familie (vereenvoudigd)

3) Karel V en Filips II

Uit het huwelijk van Johanna van Castilië 'de Waanzinnige' en de Habsburger Filips de Schone wordt op 24 februari 1500 te Gent een eerste zoon geboren, Karel. Filips de Schone sterft in 1506. Karel wordt grootgebracht te Mechelen bij zijn tante Margaretha van Oostenrijk, zus van Filips de Schone. In 1515 komt Karel I aan het hoofd van de Nederlanden (de '17 Provinciën') en Bourgondië. De blijde intrede van Karel als nieuwe graaf van Vlaanderen op 18 april 1515 te Brugge heeft Europese allure.

In 1516 neemt Karel ook de Spaanse troon

over in naam van zijn moeder, een erfenis die eveneens Zuid-Italië, Sicilië en de Spaanse kolonies omvat. Van 1492 tot 1532 verovert Spanje grote delen van Midden-Amerika, Zuid-Amerika en het Zuiden van Noord-Amerika, dit alles dankzij Columbus die op 12 oktober 1492 de Bahamas bereikte. Na Columbus volgen nog ontdekkers en veroveraars zoals Amerigo Vespucci, Magellan, Cortés, Pizarro...

Op 28 juni 1519, na de dood van zijn grootvader Maximiliaan van Oostenrijk, wordt Karel I door de Duitse keurvorsten gekozen tot Keizer van het Heilig Roomse Rijk der Duitse Natie onder de naam Karel V. (Het Heilig Roomse Rijk was een con-

glomeratie van een 10-tal, meestal Duits-sprekende landen). Nadat hij in 1525 de koning van Frankrijk verslaat in Pavia, voegt Karel V ook nog het hertogdom Milan toe aan de bezittingen.

In Keizer Karels' rijk gaat de zon nooit onder.

Op 25 oktober 1555 doet Keizer Karel plechtig troonafstand als Heer van de Nederlanden, ten gunste van zijn enige zoon Filips II. In 1555 zijn de Nederlanden rijk en welvarend. Antwerpen is de grootste handelsmetropool ter wereld.

Filips wordt op 21 mei 1527 geboren in Castilië en opgevoed in de formele sfeer van de Spaanse hofhouding. Hij spreekt alleen Spaans, kent dus noch onze taal noch onze gebruiken.

De plechtige troonafstand gaat door in het paleis op de Coudenberg te Brussel, in aanwezigheid van verschillende vorsten, de Staten-Generaal, de Ridders van het Gulden Vlies en ook van prins Willem van Oranje die werd opgevoed in de verdraagzame omgeving van het hof van Karel V.

Ferdinand I, de broer van Karel V, wordt keizer van het Heilig Roomse Rijk en vorst van de Oostenrijkse erflanden. Filips II

wordt, naast landsheer in de Nederlanden, ook koning van Spanje en de bijhorende Amerikaanse koloniën, vorst van de helft van Italië en graaf van Bourgondië. Vanaf nu zijn er dus twee Habsburgse takken, de Oostenrijkse tak en de Spaanse. De Oostenrijkse tak zal tot het einde van de Eerste Wereldoorlog aan de macht blijven in grote delen van Centraal-Europa. De Spaanse tak zal uitsterven in 1700.

Karel V trekt zich terug in een klooster in Spanje en sterft er in 1558.

April 1559 sluit Filips vrede met Frankrijk te Cateau-Cambresis en vertrekt daarna naar Spanje. Een bastaarddochter van Karel V en dus halfzuster van Filips II, Margaretha van Parma, wordt regentes van de Nederlanden. Van haar wordt verwacht dat ze het katholieke geloof zal beschermen en de ketters bestrijden. Margaretha huwt Ottavio Farnese, hertog van Parma.

In diezelfde periode wordt Willem van Oranje benoemd tot stadhouder van Holland, Zeeland en Utrecht. De graaf van Egmont, die de leiding had bij de overwinning van de Spanjaarden op de Fransen tijdens de beslissende slag bij Grevelingen (13 juli 1558), wordt benoemd tot stadhouder van Vlaanderen en Artois.

Filips II is een diep religieus man. Hij voelt zich de leider in de strijd voor de ware kerk. In zijn imperium is slechts plaats voor één godsdienst, de katholieke. Alle ketters dienen hardhandig aangepakt.

Buiten Madrid laat Filips een monumentaal paleis met klooster en basiliek bouwen, het Escoriaal (bouw 1563-1583). Vanuit zijn kantoor in het Escoriaal zal hij op uniforme manier alle uithoeken van zijn enorm imperium besturen.

In 1571 wordt een groep eilanden in de Pacifiek veroverd en naar Filips genoemd, de Filippijnen.

In 1580 wordt Filips II, met hulp van de Hertog van Alva, ook nog koning van Portugal. Zo komen ook Brazilië en de Portugese koloniën in Afrika en Azië (Indonesië en delen van Indië) onder zijn gezag.

Het imperium van Filips II omspannt de we-

Industriezone 2
Zandvoordeschorredijkstr., 14
8400 Oostende
T.059 70 71 23
F.059 80 45 79
print@lammaing.com
www.lammaing.com

reld en wordt gefinancierd door zilver uit de Amerikaanse kolonies. Tussen 1503 en 1660 wordt er zowat 17.000 ton zilver van Amerika naar Spanje verscheept.

4) Elisabeth I

Filips II huwt in 1555 zijn tweede vrouw, de katholieke Koningin Mary Tudor van Engeland, 'Bloody Mary'. Bij haar dood in 1558 verliest Filips aanspraak op de Engelse kroon.

Mary wordt in 1558 opgevolgd door haar halfzuster Elisabeth Tudor (1533-1603), dochter van Hendrik VIII en Anne Boleyn. Elisabeth voert terug de protestantse staatskerk in zoals die door haar vader was gesticht maar door haar katholieke voorganger afgeschaft.

In die tijd had Engeland een relatief kleine populatie en geen sterk leger. Het kon moeilijk op tegen de continentale grootmachten Spanje en Frankrijk. Elisabeth probeert dan ook de politiek van haar vader voort te zetten door de neutraliteit te bewaren en ervoor te zorgen dat de verhoudingen tussen de continentale grootmachten Spanje en Frankrijk in evenwicht blijven.

Elisabeth voelt zich ook bedreigd door de katholieke Schotse koningin Mary Stuart. Door Elisabeth's toedoen wordt Mary ter dood veroordeeld en onthoofd (1587).

Engelse kaapvaarders, o.a. de beruchte vrijbuiters Francis Drake hinderen de Spaanse koloniale handels- en zilvervloot.

5) Groeiende oppositie in de Nederlanden

In de visie van Philips II is er geen enkele ruimte voor het naast elkaar bestaan van verschillende kerkgenootschappen. Elke aanval op de rooms-katholieke kerk wordt gezien als een bedreiging van staat en maatschappij. De ketterjacht wordt onverminderd voortgezet. Het verzet in de Nederlanden tegen de religiepolitiek van de Spaanse koning neemt toe.

De vorstelijke administratie eigent zich stelselmatig nieuwe bevoegdheden toe,

maar de hoge adel wil zijn traditionele voorrechten niet zomaar afstaan.

De voornaamste leiders onder de hoge adel zijn

- Graaf van Egmont, stadhouder van Vlaanderen,

- Graaf van Horn ('Hoorne'), stadhouder van Gelderland, daarna admiraal-generaal,

- Prins Willem van Oranje.

Prins Willem van Oranje 'de Zwijger', Graaf van Nassau, is landvoogd van grote delen van de Nederlanden en ook de rijkste edelman van de Nederlanden. Niettegenstaande zijn katholieke opvoeding aan het hof van Karel V, streeft Willem toch naar religieuze tolerantie. Onder Karel V was hij nog een belangrijke raadgever van de keizer, maar er wordt steeds minder met zijn mening rekening gehouden. Door zijn gematigdheid zal hij een middenpositie innemen tussen allerlei radicale groepen en dikwijls een brug bouwen tussen deze groepen.

In 1565 stuurt de Brusselse Raad van State, Graaf van Egmont naar Madrid met een memorandum. Bedoeling is bij Filips II meer medebeslissingsrecht te bepleiten en in de Lage Landen meer dan één godsdienst toe te staan. Filips heeft daar geen oren naar. In een brief aan Margaretha van Parma (oktober 1565) beveelt hij de ketterplakkaten gestreng uit te voeren.

In december 1565 sluit een aantal lagere edelen het Eedverbond der Edelen, waarbij zij een eind willen maken aan de Inquisitie. In een smeekschrift vragen zij verzachting van de ketterplakkaten, want zij vrezen terecht voor onlusten onder de bevolking.

Op 5 april 1566 wordt door een 400-tal edelen 'het Smeekschrift der Edelen' aangeboden aan Margaretha van Parma. Zij is omringd door haar raadslieden, onder wie Oranje, Egmont en Hoorne. Die avond, tijdens een banket in aanwezigheid van de ondertekenaars, noemt raadsheer Berlaymont hen 'gueux' (bedelaars).

De naam 'geuzen' is geboren.

Margaretha stemt ermee in om minder streng op te treden en stuurt het Smeekschrift door naar Filips. De twee edelen die namens het Eedverbond bij Filips toelichting komen geven bij het smeekschrift,

keren nooit terug van hun missie.

Het protestantisme wint zienderogen veld. Bij gebrek aan protestantse kerken worden er in open veld 'hagenpreken' gehouden. Op 10 augustus 1566 worden, tijdens een preek te Steenvoorde, de gemoederen zo opgehitst dat meteen alle beelden in het nabijgelegen St.Laurentiusklooster vernietigd worden.

In de periode augustus-september raast de **Beeldenstorm** door een lange reeks van steden (o.a. Ieper, Antwerpen, Gent, Mechelen, Doornik, Breda, Middelburg, s'Hertogenbosch, Amsterdam...). Beelden, schilderijen, altaren, doopvonten, orgels, grafstenen, kapellen, boeken, handschriften...alles moet er aan geloven. In Antwerpen, laat gouverneur Willem van Oranje toe dat calvinisten en lutheranen hun godsdienst uitoefenen, maar hij laat ook drie beeldenstormers terechtstellen. Ook Egmont en Hoorn nemen in hun ambtsgebieden Gent en Doornik een soepele houding aan.

Margaretha maakt bekend dat alleen het katholicisme Filips II welgevallig is. Aristocraten moeten nu kiezen tussen vaderlandsliefde en plicht tegenover Filips II. Margaretha vraagt alle ridders van het Gulden Vlies, maar ook haar ambtenaren en soldaten, opnieuw een eed van trouw af te leggen. Oranje en Hoorne weigeren omdat zij reeds eerder een eed van trouw hebben afgelegd.

Willem van Oranje wil godsdienstvrijheid, het gehele vaderland in zijn vroegere vrijheid en voorspoed herstellen en al de sociale klassen verenigen in de strijd tegen Spanje.

Van Oostende verwacht de overheid dat er voldoende maatregelen worden genomen om het in- en uitvaren van geuzen onder controle te houden.

(wordt vervolgd)

Volgende artikels:

6. De Hertog van Alva
7. De Spaanse Furie en de Pacificatie van Gent
8. Oostende onder de Spanjaarden
9. Alexander Farnese
10. De Engelsen komen in beeld
11. Oostende onder de Staatsen
12. 1588, de Onoverwinnelijke Armada
13. Oostende onder Norris
14. Albrecht en Isabella
15. Herziening van Nonsuch
16. De kring rond Oostende sluit zich
17. Nieuwpoort 1600
18. Oostende, het begin van het beleg
19. Engelse soldaten
20. De Politiek
21. Spinola
22. Sluis
23. Het einde van het beleg
24. En verder....

Geraadpleegde literatuur:

- Black Jeremy *'De zeventig grootste veldslagen aller tijden'*
Lannoo, Tielt, 2005
- Bossu Jozef *'Vlaanderen in oude kaarten'*
Lannoo, Tielt, 1982
- Bowens Jacobus *'Nauwkeurige Beschryving der oude en beroemde zeestad Oostende'*
Brugge, 1792
- Carson Patricia *'Het fraaie gelaat van Vlaanderen'*
Lannoo, Tielt, 2001
- Debaere Olivier *'Stedenatlas: Oostende. Een topografisch overzicht van de ontwikkelingen van een fel begeerde havenstad.'*
Stadsarchief Oostende, 2002
- de Vries Dirk *'Oostende verloren, Sluis gewonnen'*
Universiteitsbibliotheek Leiden, 2004
- Duerloo Luc *'Albrecht en Isabella, 1598-1621'*
Brepols, Turnhout, 1998
- Dreesen J.B. *'Oostende: chronologie van de vloeijing in het jaar 1584'*
De Plate, Oostende, 1988
- Geo-Epoche *'Als Spanien die Welt beherrschte'*
Geo-Epoche Magazin, nr 31, Hamburg 2008
- Groenveld S., Leeuwenberg Ph. *'De Tachtigjarige oorlog'*
Walburg Pers, Zutphen, 2008
- Jansoone Roger *'Het voorspel tot het Beleg van Oostende'*
Heemkundige Kring De Plate, Oostende, 2009
- Kinds Karel *'Kroniek van de Opstand in de Lage Landen, 1555-1609'* ALNU 1999
- Mac Caffrey *'Elisabeth I, War and Politics 1588-1603'*
Princeton University Press, New Jersey, USA, 1992
- Major W. en Mahieu E.
'Het Beleg van Oostende in woord en beeld'
Oostends Historisch Museum De Plate, 2004
- Piceu Tim *'Over vrybuiters en quaetdoenders, terreur op het Vlaamse platteland (eind 16de eeuw)'*
Davidsfonds, Leuven, 2008
- Rabau Werner *'Voor Koningin geboren'* J.M.P.- Trends Middelkerke, 2007
- Simoni E.C. *'The Ostend Story'*
Hes & De Graaf Publishers BV, 't Goy-Houten, Nederland, 2003
- Studiecomité voor de Geschiedenis van de Militaire Marine in België *'De Zeemacht'*
Lannoo, Tielt, 1992
- Thomas Werner *'De val van het nieuwe Troje. Het beleg van Oostende 1601-1604'*
Davidsfonds, Leuven, 2004
- Thomas Arnold *'The renaissance at war'* HarperCollins, New York, 2005
- Verbouwe A. *'Iconografie van het Arrondissement Oostende'* Hessens, Brussel
- Vlietinck Edward *'Het Oude Oostende en zijn Driejarige Belegging Oostende, 1897'*
- Vlietinck Edward *'La ville d'Ostende fut elle remise en gage à la Reine d'Angleterre par les Provinces'*
Annales de la Société d'émulation pour l'histoire et les antiquités de la Flandre occidentale,
Brugge, 1898
- Wikipedia

HISTORIE VAN "DE BOKS" IN BELGIË EN OOSTENDE TOT 1962 (2)

Dirk Beirens

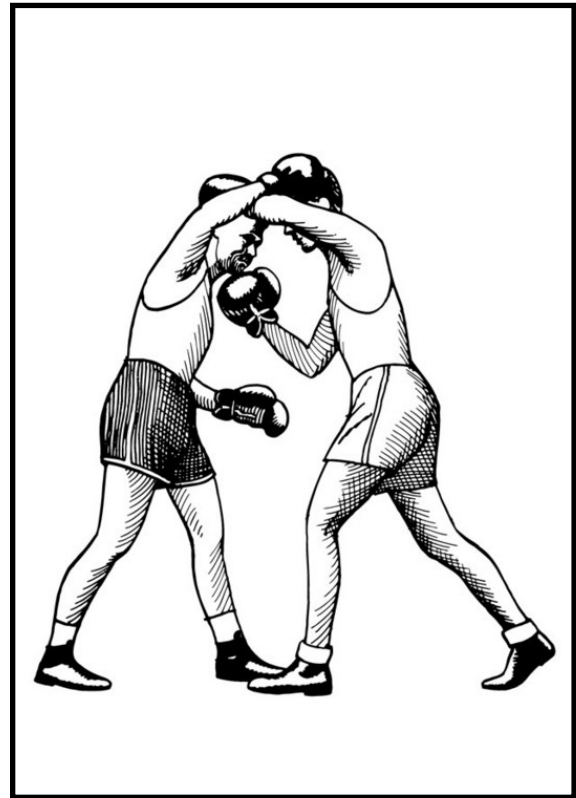
Toespraak (verkort weergegeven) naar aanleiding van de presentatie van het boek "Spiegel en bokswant" (G. Duribreux) en de opening van de tentoonstelling over "boks" in de exporuimte van de Oostendse bibliotheek Kris Lambert 2009 (vervolg van vorig nummer)

De vroegste geschiedenis van de bokssport in Oostende moet nog uitgespit worden. In 1875 vond in 'La salle des folies ostendaises' in de Vlaanderenstraat een schermtoernooi plaats met in de marge boks- en worstelwedstrijden. De plaatselijke pers had voor 1900 wat tegen 'ce genre d'attraction'. In 1908 was de commentaar al heel wat milder na een demonstratie Engels boksen: 'Deze sport bestaat niet alleen uit brutale slagen maar net zoals bij floretschermen vooral ook uit wetenschap en finesse.' Na de Eerste Wereldoorlog – de Duitsers verboden de sport, maar in het geheim gingen toch kampen door - trad Gaston Tavernier, de Oostendse kampioen en bokspionier, voor het voetlicht. Omstreeks 1920 stichtte hij de Ostend Boxing Club. Tavernier was niet enkel de lokale boksheld, maar tegelijk ook de bokspromotor en leider van de club. Theo Vanhaverbeke volgde vanaf 1923 samen met zijn broers les bij Tavernier en werd na vijf amateurwedstrijden beroepsbokser. In 1928 kocht hij de club en het materiaal van Gaston Tavernier: de succesrijke Flandria Boxing Club Oostende was geboren maar verhuisde geregeld van de ene naar de andere oefen- en wedstrijdruimte; vanaf 1934 tot ongeveer 1953 werd de pleisterplaats het sportpaleis in de Rogierlaan 42 waarnaar de huidige Box 38 verwijst.

In het begin van de jaren '60 nam de Oostendse bokssclub dan ten slotte zijn intrek in een lokaal van de Koninklijke Stalringen alias het Sportcentrum aan de Koninginnelaan, waar ze ook vandaag de dag nog is gehuisvest.

Theo Vanhaverbeke (1908-1989) was absoluut een vaste waarde in de Oostendse bokswereld. Hij was 'achtereenvolgens en

tegelijk bokser (tot 1936), boksleraar, manager, verzorger en organisator van bokss-

wedstrijden'. Vanhaverbeke had zijn eigen strategie: hij liet zijn bokkers eerst aan hun lichamelijke weerbaarheid werken, en pas daarna wijdde hij zijn discipelen in in de vier erkende en toegelaten stoten, in vakjargon: de 'directe', de 'korte haak', de 'uppercut' en de 'brede swing'. Hij beklemtoonde altijd dat men geen kleerkast moest zijn om een succesvolle bokser te worden: 'Door een betere houding aan te leren en het intens oefenen worden de spieren beetje bij beetje ontwikkeld en neemt de fysieke weerstand toe'. Zijn aanpak had succes, want onder zijn bewind werd de Oostendse bokssclub een begrip in binnen- en buitenland, tot ver buiten de landsgrenzen toe. De club kon dan ook niet alleen bogen op een kampioen van Europa, uiteraard Karel Sys (1914-1990), maar ook op heel wat Belgische kampioenen: In *De*

DE HEER

THEO VANHAVERBEKE

ECHTGENOOT VAN MEVROUW FLORENCE BOUTENS

Aannemer van schilderwerken op rust
Boksmanager
Stichter van de Flandria Boxing Club Oostende
Oud voorzitter van de Belgische Boksbond

Geboren te Oostende op 3 januari 1908 en er in het Sint Jozefsziekenhuis overleden op 26 april 1989, gesterkt door de sacramenten.

Uit het overlijdensbericht van Theo Vanhaverbeke

Zeewacht van 4 juli 1986 staat een lange lijst van bokscampioenen die door Theo Vanhaverbeke begeleid werden in zijn Oostendse club, o.a. René Debreux (1930-2005) de zoon van hotelier-romanschrijver Gaston Duribreux. Het is onbegonnen werk die bokscampioenen hier allemaal te vermelden en te bespreken. In de tentoonstelling komt ook de jonge periode aan bod met Franky De-caestecker en nog recenter succesvolle bokscampioenen als Dirk "Sledgehammer" Wallyn, en de veelbelovende Mike Algoet, getraind door Eddy Vandenhouwele.

Graag had ik op de tentoonstelling ook het alledaagse leven van enkele bokscampioenen gezien, maar na mijn bezoek aan enkele bejaarde pioniers bleek dat zij meestal een erg persoonlijk gekleurd verhaal meedeelden; mij bleef toch bij dat ze toch wel getekend waren door het leven maar ook heel fier waren over hun bokscarrière. Een getuigenis: "We stonden om 5 uur op, liepen een half uur, dan eten, een half uur hout kappen en dan naar werk waar ik vaak oververmoeid in slaap viel, maar omdat ik zo sportief was, liet mijn baas dat soms oogluikend toe. Drie keer training per week was er: koordspringen, schijnboksen, lopen, trainen in de ring met hoofdbescherming; voor een kamp werden we op de middag gewogen en daarna aten we veel frieten met biefstuk; ik was mager en gespierd zodat de dokter ooit tegen me zei: jij heb geen RX-stralen nodig, ik kan zo door je kijken; de sport is vooral sterk achteruitgegaan toen de welvaart (met uitgaan, dansen, bioscoop) zijn intrede deed. Weinigen

wilden de uitdaging nog aangaan om sober te leven en hard te trainen buiten de dagtaak. Publiek was er genoeg," beklemtonde de oud-sporter, "maar er was een tekort aan goede bokscampioenen en... aan grote namen."

Elf bokscampioenen van 1936 tot 1984 kleuren de expowand; in 1984 vocht huidig bezieler van de Flandria Boxing Club Eddy Vandenhouwele voor de Belgische titel der halfzwaargewichten tegen Hendrik Seys (Seys met ey), er waren al vroeg (nu problematische sponsors "rookt Belga, uw sigaret" en dat affiches ook een stukje plaatselijke geschiedenis vertellen illustreert die van 15.11.1942 (zie illustratie) waarop het sportpaleis in de Tollenaerelaan i.p.v. Rogierlaan 42 staat. Uitleg: een tijd lang stelde het oorlogsschepencollege die wijziging voor nadat deze Vlaams-nationalistische leider in Rusland sneuvelde. Een getuige vertelde me dat de gestapo soms een razzia hield na een zondags bokscampioenenfeest en dat de meeste jonge mannen dan hun toevlucht zochten in een café op de hoek met de A. Pieterslaan. Kort na de oorlog, in mei 1945 was Odon, the hope of Ostend en Knokker René Knockaert de grootste middengewichtveropenbaring. Goedlachse René vertelde me dat hij, als zoon van een melkboer, zijn ijzeren vuisten te danken had aan het trekken aan de spenen van de koeien.

Wandteksten beschrijven verder boks in het algemeen en in Oostende; in de vitrinekasten vindt u ook heel wat foto's met commentaar en citaten en een audiovisuele bijdrage over en van Karel Sys. Toen hij in

1943 de Zweed Tandberg versloeg werd hij Europees zwaargewichtkampioen; wat een plaatselijke reporter tot euforisch proza aanzette: “Proficiat, Karel, en gij ook, vriend Theo, men den innigen wensch dat de Europeesche kroon in stevige vuisten beruste. Een mensch die tot de hoogste trede van den sportladder is geklommen, heeft het recht zich te laten bewonderen; hij heeft het recht zich vandaag te laten vieren; maar morgen moet hij opnieuw aan aan ’t werk, vlijtiger als te voren, omdat het gewicht der verantwoordelijkheid zwaarder geworden is.”

Boksen is in Oostende heel lang een succesverhaal geweest dat vele inwoners kon en kan boeien; ik ben geen boksinser, ik moet het meer van tekstballonnen dan van vuisten hebben; in dit perspectief tel ik mezelf uit met het volgende wervingscitaat op een affiche van de Oostendse Flandria Boxing Club uit 1948: “Niets begeistert meer dan het bijwonen van een boksavond en doet alles vergeten!”

(wordt vervolgd)

BOXE

onder de reglementen van den K. B. B. met de goedkeuring der Overheden - unter den Reglementen der K. B. B. mit der Zustimmung der Behörden.

Richter - Veranstalter: **Theo Vanhaverbeke**

Zaal **SPORTPALEIS**
Tollenaerelaan, 42, Oostende

Zondag 15 November

Poorten te 12,30 uur - Begu te 14,30 uur. Türe um 12,30 Uhr - Beginn punkt um 14,30 Uhr.

Beroepskamp over 10 x 3 min. handschoenen 6 ons - Beroepskamp
O. EVERAERT tegen **DECLERCO**
50 kg. Oostende. 80 kg. Kortrijk. Overwon Dujardin, Rombout, Mass, Smant, Denaert, enz.

Beroepskamp over 10 x 2 min. handschoenen 5-6 ons - Beroepskamp
F. ASSELOOS tegen **VERHELLE**
60 kg. Oostende. 60 kg. Izegem. Overwon Mondelaers, Coppens, Marly, Aertis, enz.

Liefhebberskampen over 4 x 2 min. handschoenen 8 ons. Oostende tegen Kortrijk
NACHTEGAAL tegen **RAEDT**
60 kg. Oostende. 70 kg. Izegem. Overwon Vermote door opg. round 3.

HUBROUCK 66 kg. Oostende - **GERARD** 66 kg. Kortrijk
KNOCKAERT 66 kg. Oostende - **ROGER** 66 kg. Kortrijk
DREYFOND 55 kg. Oostende - **BULTINCK** 57 kg. Kortrijk
VANLEKE 53 kg. Oostende - **GILBERT** 53 kg. Kortrijk

GENIET MET AZURIET!

Reisbureau voor alle touroperators, vlieg-, trein-, bootticketten.

Waar service en dienstbaarheid geen ijdel woord is!

Torhoutsesteenweg 449
Hoek Kastanjelaan
8400 Oostende
Tel. 059 51 49 51

Openingsuren
Maandag, dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag: 9 tot 12 en 14 tot 18 uur.
Zaterdag: 9.30 tot 12 uur.

DE BUNKER WO 2 IN DE MARINEKAZERNE

Piet Daman

In 2009 kocht de stad Oostende een deel van de kazerne Bootsman Jonsen . De oude gebouwen zullen afgebroken worden en langs de Zinnialaan en de Lijndraaiersstraat komen er \pm 130 woningen. Op de aangekochte grond staat een grote bunker door de Duitsers gedurende WO II gebouwd. In gevolge een aanvraag van de Simon Stevin-Stichting loopt er een actie bij Monumenten & Landschappen om deze bunker eventueel te beschermen.

De kandidaat-bouwpromotoren voor de woningen moeten daarom twee ontwerpen inleveren, één mét en één zonder de bunker.

Op de foto's 1,2 & 3 zie je hoe de bunker eruit ziet. Als type is het een personeels-schuilbunker tegen vliegtuigbommen, genoemd "Luftschutzbunker". Zo'n zadeldakvormig model kon diverse afmetingen en indelingen hebben: van een éénkamer-model tot exemplaren van tientallen meters lang en met verdieping(en).

Aan het Marie-Joséplein werd er ook één gebouwd, met camouflagebeschildering (zie foto 4). Langs de spoorweg Oostende-Brugge, even voorbij Zandvoorde staat er nog een kleintje.

De bunker in de kazerne Bootsman Jonsen draagt volgens plan het nummer 659. Afmetingen in meter : \pm L 68 – B 8,5 – H 8,5 . Dikte muren : \pm 1,5. Er zijn twee ingangen, één gelijkvloerse ruimte en één

verdieping, telkens verdeeld in één grote en enkele kleinere kamers (zie plan en foto's 5 en 6). Op basis van deze afmetingen is de bunker een unicum in onze streek, zoals de mortierbunker op de Oosteroever.

Na WO II, tijdens de "Koude Oorlog"-periode werd de bunker door de Marine (Zeemacht) gebruikt als commando-telefooncentrale en later als opslagplaats. Waarvoor zou dit, eventueel geklasseerde, historische bouwwerk gebruikt kunnen worden? Gezien de ruimte, de dikte van de muren (geluidsisolatie!), er is geen vochtigheid, er is een verluchtingssysteem (staat?) en er is elektriciteit geïnstalleerd, zou het geschikt zijn voor kleine concerten en party's voor jongeren. Aan de westzijde werd een toiletblok aangebouwd (zie foto 2).

Hij zou ook kunnen dienen als (permanente) tentoonstellingsruimte, bv. "Oostende, de twintigste-eeuwse oorlogs- en marinehaven" met onder meer aandacht voor WO I, WO II, 40 jaar Belgische Zeemacht 1946-1986.

Deze bunker afbreken zou in ieder geval heel wat geld kosten!

Foto 1

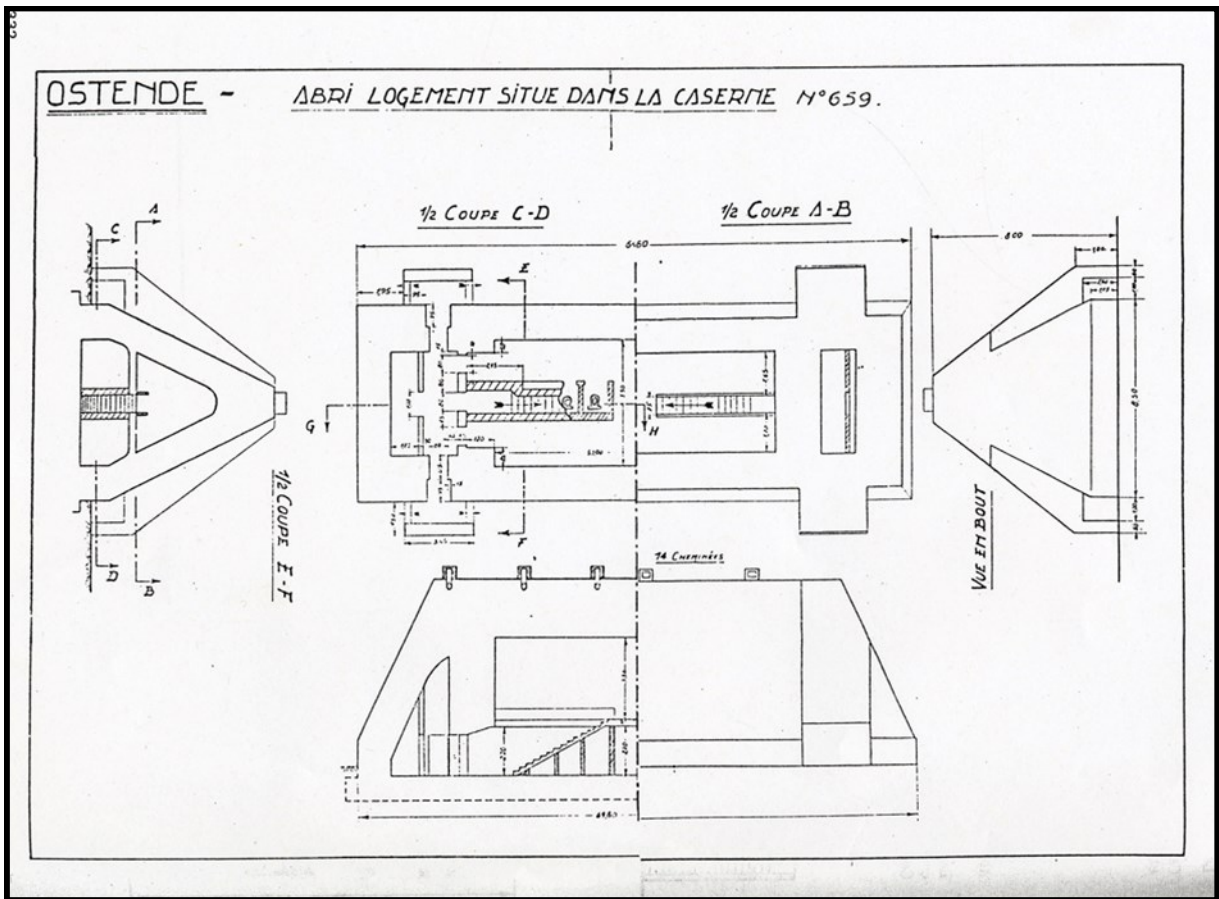
Foto 2

Foto 3

Foto 4

Plan

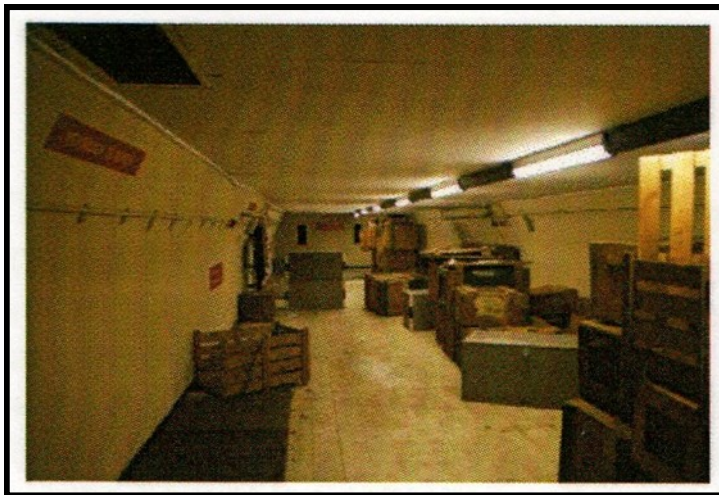

Foto 5

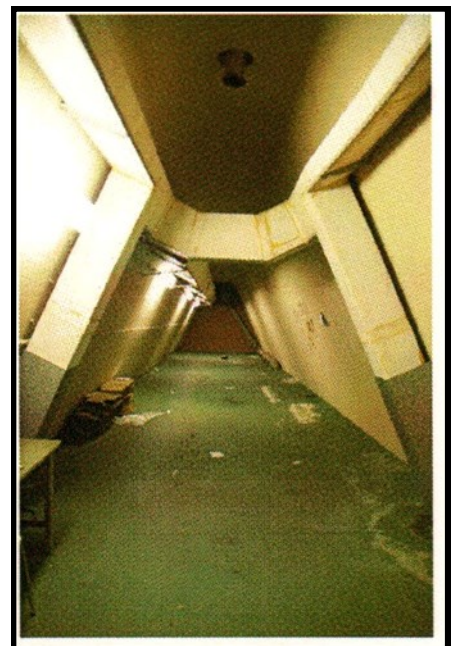

Foto 6

Gidstocht op wieltjes.

Je ziet wel eens meer een gids van de Oostendse Gidsenkring Lange Nelle met groep door de stad trekken. Maar de directieleden van het algemeen aanemingsbedrijf CEI-De Meyer uit Gent, wilden na een dagjes vergaderen in het Thermae Palace hotel de stad om een andere manier met een gids ververkennen. Met de een elektrisch aangedreven Segway en een snelheid tussen de 5 à 10 km per uur bleken de afstanden alvast minder lang en vermoeiend. ((ML/fotoRB)

MORDAN

NATUURVLEES DOBBELAERE
Christinastraat 69 - 8400 OOSTENDE

Tel. 059/50 52 45 - Fax: 059/50 07 85

e-mail: denatuurwinkelmordan@skynet.be

(400 m² verkoopsruimte)

Openingsuren: 9.00 H. - 18.30 H.
Ook op zaterdag. Zondag gesloten

BIO SHOP

*De Natuurlijkste
zaak van de kust!*

**GREEN
SLEEP**

100% "NATUURLIJK"
SLAAPCOMFORT
(200 m² toonzaal, 1e verdieping)

Green Sleep.

Dieetvoeding, VERSE natuur-, vegetarische en biologische voeding.

Hormonenvrij vlees (vzw. Plattelandsontwikkeling)

Voedingssupplementen en sportvoeding. Natuurlijke cosmetica.

150 kruidenpreparaten uit eigen labo!

DESKUNDIG ADVIES VAN 4 PARAMEDICI EN HERBORIST

Ensors Zeven hoofdzonden weer thuis

Marc Loy

Tentoonstelling in Ensorhuis tot 31 januari 2011

In een tentoonstelling op de tussenverdieping van het Ensorhuis worden de 8 etsen van Ensor Hoofdzonden geconfronteerd met 4 kunstenaars die zich door hetzelfde thema in andere periodes lieten inspireren. Vanaf de 13 de eeuw zijn de zeven hoofdzonden een geliefd thema in de westerse kunst. Van Bosch en Breughel tot Ensor en Rops. Maar ook zangers, schrijvers en cineasten vonden het boeiend om hoogmoed, hebzucht, wellust, nijd, gulzigheid, woede en luiheid als artistieke inspiratiebron te benutten.

Ensor maakte zijn eerste ets 'de ontucht' al in 1888 op 28-jarige leeftijd. Pas 16 jaar later werkte hij uiteindelijk de reeks af. Ensors 'Les Sept Pêchés Capitaux' verscheen in 1904 in een album t bij drukkerij Van Campenhout . Naast de voorstelling van elke hoofdzonde bevatte het album nog een frontispice waar op de hoofdzonden als figuren poseren onder de vleugels van de Dood.

Dit album wordt nu geconfronteerd met de frontispice van Félicien Rops voor Baudelaires 'Les épaves'. Ook Ensors vriend architect en graficus Jules Van Paemel behandelde hetzelfde thema in een reeks etsen. Schrijver en graficus Charles Julien Van der Does maakte als amateur-gaficus een ets die verwijst naar Ensors Zeven Hoofdzonden.

Hedendaags kunstenaar Vadim Vosters kreeg de opdracht om zijn visie op de zeven hoofdzonden te geven voor de intieme

ruimte van een slaapkamer. Het werden zeven olieverfschilderijen op eikenhouten panelen die nu voor het eerst aan het publiek worden prijsgegeven.

„Dit soort dossierpresentaties kaderen in het vernieuwde tentoonstellingsbeleid waarbij relaties worden gezocht tussen het werk van Ensor en de hedendaagse kunst. Na de confrontatie van Pieter vermeersch met Ensors zelfportret met bloemenhoed is het nu de beurt aan Vadim Vosters om Ensor te ontmoeten”, aldus dMu.ZEE-directeur Phillip Van den Bossche. De expo kadert in het feestjaar 150 jaar Ensor, Oostende Cultuurstad van Vlaanderen en loopt parallel met de vierde editie van 'Met kunst aan tafel', dit jaar onder de titel 'Met Ensor aan tafel.. eten in Oostende is een zonde waard'.

Tot 31 januari 2011 in Ensorhuis Vlaanderenstraat 27. Elke dag, behalve op dinsdag, van 10 tot 12 en van 14 tot 17 uur. Toegang 2 euro en diverse reductietarieven. ML

De zeven hoofdzonden zijn door de eeuwen heen een geliefd thema in de kunst. Ook Ensor inspireerde met zijn 8 etsen rond dit thema tal van kunstenaars, zo blijkt op de tentoonstelling in het Ensorhuis.

De redactie ontving volgende vraag:

Waar komen de volgende wijknamen vandaan;

- de “ Butterpit”
- De “ Meiboom “
- “ Blauwkasteel “

Gidsen of leden die daarop het antwoord kennen kunnen dit mededelen aan de Redaktie — Christinastraat, 67 te Oostende

West-Vlaamse kunst op straat te boek

Het 13de jaarboek van de West-Vlaamse Gidsenkring presenteert 145 beelden in de openbare ruimte in onze provincie, gecreëerd door 120 kunstenaars. De uitgave is een vervolg op het vorige jaarboek met hetzelfde thema. 26 auteurs uit de acht afdelingen van de West-Vlaamse Gidsenkring leverden tekst en beeld. Op de foto v.l.n.r. Maurits Dutoo, Oswald Gryson, Marc Loy, Chris Beel, André Gysel, Marc Vervaeke, Bob Warmer, Jacques Bauwens, Friede Lox, Dirk Verstraete, Bert Blomme, Roza Vandebulcke, Willy Detaillieur.

Bestuursleden van onze kring hebben voor de genodigden een rondleiding verzorgd op de Mercator. Tijdens een receptie aangeboden door de Stad Oostende op 6 oktober 2010, werd het boek voorgesteld.

Verwelkomingstoespraak
door de voorzitter Lange Nelle,
Norbert Slambrouck

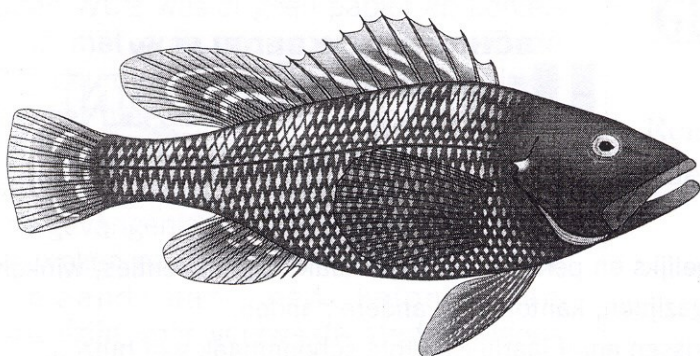

Overhandiging van het Jaarboek 2010 aan
Schepen N. Bourgnie door de voorzitter van
de Provinciale koepel van West Vlaamse
Gidsenkringen, Dirk Verstraete

ZEEVIS GROOT- EN KLEINHANDEL

***Van Haudt Patrick -
Van de Wynckel Christa***

Vismijn 107 - 8400 Oostende
Delphin Depuydtstraat 8 - 8470 Gistel
Tel. Vismijn (059) 32 19 95 - Fax (059) 33 19 95

OPENINGSUREN

Maandag - Dinsdag - Woensdag 8 - 16u

Donderdag: 8 - 13u

Vrijdag: 8 - 16u

Zaterdag: 8 - 13u

Zondag: Sluitingsdag

Op feestdagen open tot de middag